

Den 27:e mars, daglediga vid Tinnerö

Femton personer, varav fem kvinnor, infann sig denna vackra vinterdag på Fröbergets parkeringsplats. Ty vinter var det fortfarande! Solen sken från en klar himmel, det var vindstilla och ca -10° kl. 8 på morgonen. Frökärret var förstås fortfarande tillfruset, men efter att vi lämnat parkeringsplatsen konstaterade vi att två tofsvipor stod på en av holmarna i kärret. Stackare, vad hittar de att äta i detta frusna landskap? Ringduvor tutade från andra sidan Frökärret och en avlägsen bofink hördes sjunga. Både större och mindre hackspett hördes trumma, och vi avvek från vägen över ängen i riktning mot den mindre. Vi kom närmare, men någon riktigt bra ögonkontakt fick vi aldrig. Däremot fick vi för första gången på säsongen se och höra flera grönfinkar i närheten (inne i stan har de varit aktiva med sång väldigt länge). Ett par sångsvanar kom flygande, bara för att finna att Frökärret, deras favoritplats i Linköpings kommun, var isbelagd.

Efter att ha kommit en bit på väg mot Tinnerö gård hörde vi inte mindre än två trummande mindre hackspettar. Riktigt kul! Vidare hittade vi två starar högt uppe i ett träd. Litet svåra att observera var de på grund av motljus, men identifieringen underlättades genom deras läten. Några sånglärkor drog förbi på höjd, uppmärksammade genom sina kontaktläten och nästan litet sång. Några tursamma personer fick dessutom se dem. En ensam trana kom flygande och gick ned på ett fält. Senare hördes flera tranor och ytterligare tre flygande individer kom inom synhåll.

En av tofsviporna i Frökärret

foto: Nils Petter Gregersen

Inne i skogen efter vägskälet mot Halshöga hade vi på det vanliga stället kungsfåglar. Den här gången var de dock nästan helt tysta. Att vi fick se dem berodde på att vi erfarenhetsmässigt vet att de brukar vara där. Nästa punkt på turen var 9:40-kaffe vid dämnet, där vi hittade ett bord i solen. Ingen försärla den här gången, men efter en stund hördes en trädlärka sjunga på avstånd. Kul! De allra flesta i gruppen kunde urskilja den från annat kvitter. En tofsmes visade sig kortvarigt men väldigt bra i vassen i sjökanten och förhoppningsvis lärde sig alla tofsmesens läte.

Litet längre fram stannade vi till för att lyssna på en sjungande trädkrypare, något som man inte hör så ofta.

Trots att eklandskapet sannolikt inte var bästa platsen för att kolla vårfåglar var vi i alla fall nöjda med dagens resultat i form av 32 arter, varav tio nya för säsongen i Tinnerö!

Ingemar Ander